

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

دوکتور محمد اکبر یوسفی

۰۷ جون ۲۰۱۲

تاریخچه مختصر از شهر «بن» (Bonn)

شهر بن که صورت تحریر اسم آن به حروف یا الفبای لاتین در فوق نمایش داده شده است، اسم شهری است در غرب وسطی جمهوری فدرال المان، که با معنی و مفهوم آنچه در زبان دری ممکن با تلفظ های صوتی متفاوت، معنی و مفهوم داشته باشد، ربطی نشان نمی دهد. اگر این کلمه را پس از حرف «ب» در الفبای «دری» و یا عربی، با شدت «زیر» بقسم (ben) طوری که، در فرهنگ «هاینریش اف. یوت. یونکر» (HeinichF. J. Junker) و «بزرگ علوی» (Bozorg Alavi)، «پارسی – المانی» مختصراً توضیح داده شده است، در نظر بگیریم، به معنی «این» و اگر با «پیش» و هم صوت با «او» (bon)، تلفظ نمائیم، در زبان «پارسی» و «دری»، به معنی، «ریشه» و «اساس» معنی و مفهوم داده شده است. طوری که دیده می شود، با کلمه زبان های کشور ما افغانستان و منطقه ما، ربطی نشان نمی دهد.

این هم در این منبع گفته نشده است، که آیا این اسم، ریشه زبانی «ایندو – گرمان» دارد و یا خیر، به هر صورت، اسم شهری است، در قلمرو المان امروزی (دارای نفوس ۳۲۶.۱۴۳ (۳۰ جون ۲۰۱۱) که سابقه حدود ۲۰۰۰ سال، بودباش انسان های با فرهنگ و تمدن های مختلف را حکایت می کند. این کلمه همچنان با «بن بست» که در زبان المانی به معنی «زکگسه» (Sackgasse) و به زبان انگلیسی، به مفاهیم مختلف چون مسدود (close) یا «ایمپس» (impasse) نیز موارد استعمال نشان می دهد، وجوه مشترک لسانی و مفهومی ندارد.

این شهر که در ساحل دریای مشهور «راین» (Rhein) و در مجاورت «هفت کوه» و «باد گودیسیرگ» و محلات زیبای دیگر واقع است، از جمله شهر های ایالت «نارد راین ویستفالن» محسوب می گردد. مجاورت این شهر با شهر مشهور «کلن» و شهر تاریخی «آخن» و غیره، موقعیت با ارزشی برای این منطقه بخشیده است. در منبع معلوماتی غنی «ویکیپدیا» این شهر که دارای تاریخ کهن است، با اسکان «گرمان ها» یا «جرمان ها» و «رومی» ها ارتباط داده شده است. از سال ۱۵۹۷ الی ۱۷۹۴ این شهر، به حیث پایتخت و شهر اقامت «کورفرستن» (Kurfürsten) (شهبادگی آزاد) شهر «کلن» یاد شده است. در سال ۱۷۷۰ «لودویگ بیتهوفن» در این شهر چشم به دنیا می گشاید. در طی سالهای قرن نوزده، پوهنتون «بن» انکشاف می نماید، که امروز در

قطار بهترین مراکز علمی و آموزشی دنیا محسوب می گردد، که اسم «فریدریش ویلهلم یونورسیتیت بن» به آن داده شده است.

در سالهای پس از جنگ دوم جهانی، یعنی در سالهای تقسیم المان، ۱۹۴۹ - ۱۹۹۰ (درست به تاریخ ۲۹ «نومبر» ۱۹۴۹)، این شهر به حیث پایتخت موقت و یا «عبوری» المان تعیین گردیده بود، که الی سال ۱۹۹۹ به حیث مقر حکومت المان واحد بوده است.

«سنگ قبر» یک افسر روم و «لیگیونیر» به نام «کوبینتوس پیتیلیوس سیکوندوس» و نشان این شهر، بحیث شمه ای از هویت تاریخی این شهر.

البته در سابق شهرک «بن» کوچکتر بوده، به مرور زمان، ساحه آن توسعه یافته است. به اساس فیصله بن - برلین، نقل مکان پارلمان و بخشی از مقامات حکومتی از «بن» به

«برلین» انتقال یافته، تا اکنون مقام «رئیس جمهور المان فدرال» و «صدر اعظم» آنکشور، دفاتر دومی و همچنان شش وزارت دفاتر اصلی یا اولی خود را و هم چنان هشت وزارت دیگر دفاتر دومی خود را در این شهر، حفظ نموده است. در حال حاضر به تعداد ۱۸ مؤسسه سازمان ملل متحد و همچنان دو تصدی - «دکس» (DAX)، در بن مرکزیت خود را انتخاب نموده اند.

در سال ۱۹۸۹ «بن» دو هزارمین سالگرد تأسیس شهر خود را تجلیل نمود که در عین زمان با آستانه وحدت دوباره المان مطابقت داشته است. با این تجلیل مردم اعمار اولین «سنگر» یا مقر «مستحکم رومی» که در سال ۲. قبل از میلاد، در ساحل «راین» تهداب گذاری گردیده بود، به یاد آوردند. بعد از این که ۳۸ سال قبل از میلاد، به نماینده روم، «اگریپا» در محل «وبیر» مسکن داده شده بود. در عین زمان همین منبع می نویسد که انسانها، خیلی قبل از آنهم در این ساحه زندگی داشته اند. از این آثار، قبر ۱۴۰۰۰ ساله «دو گانه» واقع در «اوبر کسل» و قبر های چوبی یا «هولسپالیزادن»، در ساحه «وینوسبرگ» شهادت می دهد، آثاری از ۴۰۸۰ سال قبل از میلاد نیز به دست آمده است.

در همین منبع آمده است که در زمانه های قبل از میلاد، حضور «رومی ها» در «بنا» (Bonna)، واضح شناخته شده است. گفته می شود که باید از سال ۹ بعد از میلاد پس از «محاربه» «وارسوس» تغییر کرده باشد. در دهه بعد، در «بن» امروزی یک «لیگیون، یا لیژیون» روم که واحد نظامی بوده است، مستقر گردیده است..... بعد از شکست «نابلیون» در سال ۱۸۱۵، بن تحت اثر «پرویس ها» در آمد. از تفصیل زیاد در باره تاریخ این شهر صرف نظر می نمایم.

از این شهر در مدت بیش از ۴۰ سال بعد از تأسیس «جمهوری فدرال المان»، بزرگترین پروسه های «سیاسی - دیپلوماسی»، در سطح اروپا و جهان به راه افتاده است. این شهر مرکز «بن بست» نه، بلکه پس از مراکز قدرت های بزرگ جهان، در حالی که در ختم جنگ دوم جهانی، به عنوان «کشور اشغال شده» مهر خوره بود، تا زمانی حتی به عنوان «زون های» متعدد یاد می گردید، به حیث شهری شناخته شده است که از برکت افکار صلح جویانه و دموکراتیک رهبران آن و هوشیارانه ترین سیاست آنها، جهان از خطر جهنم «هسته ئی» نجات یافت. قرار داد سال ۱۹۷۱ مسکو، مناسبات نوینی را پس از جنگ دوم جهانی، در حالی که، بزرگترین پیمان های نظامی

متخاصم دنیا، در همین خاک علیه همدیگر سنگر گرفته بودند، نقش مهمی داشته است، که از جمله طراحان سیاست «تغییر از طریق تقرب»، شخصیت معروف این کشور، «ویلی براندت»، درست به تاریخ ۱۰ دسمبر ۱۹۷۱ به دریافت جایزه صلح «نوبل» مفتخر گردید. در این شهر بر ویرانه های دوران «نازی» موفقترین «دموکراسی» در کشور ایشان بنیاد یافت. مفکوره اروپای واحد، شعار این که «هیچ گاه نیاید از این خاک جنگ آغاز یابد!»، از همین شهر بلند گردیده است. رهبران آن با همسایگان خو دشمنی قرون را به خاک سپردند، طراحان «اتحادیه اروپا»، در ایجاد «بازار مشترک اروپا»، ایجاد پارلمان اروپا، بالاخره «سیستم پولی واحد» در اروپا و ایجاد سیستمهای نیرومند، همکاری علمی-تخنیکی از همین شهر نشأت نموده است. به خصوص در بخش سیاست «تقرب شرق و غرب»، سازمان همکاری بین کشور های اروپائی حتی در شرایط جنگ سرد، «بین» در حفظ توازن قوا، خدمات ارزشمند داشته است. نام آن نیاید، با کلمات بی مفهوم مکرر گردد.

پایان

۲۰۱۲/۰۶/۰۵